

ZÁMECKÉ OHLÉDNUTÍ ZÁVĚREM

Celou zimu jsem se budil ze spaní. Trápila mě obava o novou zeď zámecké zahrady. Co ti úředníci? Doufám, že mají rozum a nenechají mi ji zbořit! A také zda se nezastaví další práce na opravách.

Ještěže jaro přišlo brzy a já se mohl potěšit z bílé záplavy květů ve višňovém sadu. První návštěvníci se tam několikrát fotografovali. Také magnolie u fontány se růžověly a fialověly více než vloni, avšak o Velikonocích paní Zima zavelela, vše zapadalo sněhem a bylo po kráse i po višních.

Nové kůzle a jehně zděšeně hopkaly ve sněhu a divily se: „Co to zebe do nožek, to jsme ještě nikdy neviděly.“ Naštěstí se jaro s teplými paprsky brzy vrátilo a vše začalo růst a zelenat se jak má.

V květnu jsem si konečně oddychl. Při návštěvě toho nejpovolanějšího, tedy vedoucího stavebního úřadu, jsem byl ujištěn, že zeď se bourat nebude. Ale jak už to často bývá, za dobré skutky se musí prý platit. Protože se úředníkům něco na nové zdi nelíbí, možná je za tím vším i něco pro mne neznámého, chtějí, aby se vrátila část dotace, která byla na opravu poskytnuta. Nevím, nevím, vůbec tomu nerozumím, asi už jsem moc starý. Je mi pouze jasné, že pokud se tak stane, nebudou peníze na další opravy. Budu se modlit, aby k tomu nedošlo.

Poslední víkend v květnu se ve velkém sále konečně rozezněla hudba. Koncert Tria Veverka „Americká krása“ se mně i všem hostům moc líbil.

Přešlo pár týdnů a už byl konec školního roku, s kterým přišly děti ze školy a školky (ty bych moc rád viděl častěji, nějak na mne zapomínají).

Před poutí se tady objevily zvláštní dámy v oděvech, které mi byly povědomé. (Ale nevím, proč se nehýbou a nemají hlavu?) Pak mi to došlo, jsou to jen krejčovské panny a na nich šaty.

Přicházející dámy je obdivovaly a nejraději by si je vyzkoušely. Ty modré ještě z gotiky, bordové barokní nebo ty lila s mašličkami i ty dohněda z anglické renesance. Poutovou ozdobou byly nejen již tradiční květinové vazby, ale i paní harfistka v nádherných šatech s krásnou hudbou. Z návsi ke mně doléhala hudba a návštěvníci pouti se

přicházeli ke mně ochladit a pokochat, prostě živo.